

Υπόθεση C-713/20

**Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως κατά το άρθρο 98,
παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου**

Ημερομηνία καταθέσεως:

24 Δεκεμβρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες)

Ημερομηνία της απόφασεως του αιτούντος δικαστηρίου:

17 Δεκεμβρίου 2020

Εκκαλούντες:

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Υ

Εφεσίβλητοι:

X

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Κτήση δικαιωμάτων κοινωνικής ασφάλισης από προσωρινά απασχολούμενους οι οποίοι κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, στις περιόδους κατά τις οποίες δεν παρέχεται εργασία υπό καθεστώς προσωρινής απασχόλησης και η σχέση εργασίας έχει λυθεί.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασεως

Προσδιορισμός του κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία έχει εφαρμογή, βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, στις περιόδους κατά τις οποίες δεν παρέχεται εργασία υπό καθεστώς προσωρινής απασχόλησης. Άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχει το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο α', του [κανονισμού (ΕΚ) 883/2004] την έννοια ότι, όταν εργαζόμενος κατοικεί σε κράτος μέλος και εργάζεται στο έδαφος άλλου κράτους μέλους δυνάμει σύμβασης προσωρινής απασχόλησης βάσει της οποίας η σχέση εργασίας λύεται με τη λήξη της τοποθέτησης του προσωρινά απασχολούμενου και συνεχίζεται ακολούθως, ο εργαζόμενος αυτός εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία του τελευταίου αυτού κράτους μέλους κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων περιόδων, εφόσον δεν έχει παύσει προσωρινά την εν λόγω εργασία;
2. Ποιοι είναι οι κρίσιμοι παράγοντες βάσει των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί, σε τέτοιου είδους περιπτώσεις, κατά πόσον υφίσταται προσωρινή παύση της δραστηριότητας;
3. Πόσος χρόνος πρέπει να παρέλθει για να μπορεί να θεωρηθεί –υπό την επιφύλαξη συγκεκριμένων ενδείξεων περί του αντιθέτου– ότι εργαζόμενος, ο οποίος δεν έχει πλέον σύμβαση εργασίας σε ισχύ, έχει παύσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος απασχόλησης;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 1, στοιχεία α' και β', άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και παράγραφος 3, στοιχεία α' και ε', του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία a και b, καθώς και παράγραφος 3, άρθρο 6a, στοιχεία a και b, άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο a, του Algemene Ouderdomswet (γενικού νόμου για την ασφάλιση γήρατος, στο εξής: AOW)

Άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχεία a και b, καθώς και παράγραφος 3, άρθρο 6a, στοιχεία a έως c, του Algemene Kinderbijslagwet (γενικού νόμου για τα επιδόματα τέκνων)

Άρθρο 6, στοιχεία a και b, καθώς και άρθρο 9 του Besluit uitbreiding en beperking kring van verzekeren volksverzekeringen 1999 (διατάγματος του 1999 για τη διεύρυνση και τον περιορισμό των υπαγομένων στο σύστημα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης)

H υπόθεση X

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η X, Ολλανδή υπήκοος, μετανάστευσε από τις Κάτω Χώρες στη Γερμανία, όπου ουδέποτε εργάστηκε. Ωστόσο, εργάστηκε, με διακοπές, υπό καθεστώς προσωρινής απασχόλησης στις Κάτω Χώρες. Βάσει της σύμβασής της περί προσωρινής απασχόλησης, η σχέση εργασίας λύταν αυτοδικαίως μόλις έληγε η τοποθέτησή της ως προσωρινά απασχολούμενης κατόπιν αίτησης του εντολέα. Επιπλέον, η X άσκησε στις Κάτω Χώρες δραστηριότητες αμοιβή ή έναντι πολύ χαμηλής αμοιβής.
- 2 Με απόφαση της 6ης Ιουλίου 2015, το Sociale verzekeringsbank (ολλανδικό ταμείο κοινωνικής ασφάλισης, στο εξής: Svb) κοινοποίησε στη X ενημερωτικό σημείωμα σύνταξης, από το οποίο προέκυπτε ότι η X είχε θεμελιώσει δικαίωμα λήψης μόνον του 82 % της καταβαλλόμενης δυνάμει του AOW σύνταξης, επειδή βάσει του AOW ήταν ασφαλισμένη μόνο στις περιόδους κατά τις οποίες εργάστηκε πραγματικά ως προσωρινά απασχολούμενη στις Κάτω Χώρες.
- 3 Το Rechtbank (πρωτοδικείο, Κάτω Χώρες) δέχθηκε την ασηκθείσα από τη X προσφυγή κατά της ανωτέρω απόφασης, με το σκεπτικό ότι οι περίοδοι μεταξύ των διαφόρων δραστηριοτήτων που άσκησε η X ως προσωρινά απασχολούμενη πρέπει να χαρακτηρισθούν ως περίοδοι άδειας ή ως περίοδοι ανεργίας. Παραπέμποντας στην απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 2015, Franzen κ.λπ. (C-382/13, EU:C:2015:261), το Rechtbank (πρωτοδικείο) επισήμανε ότι, κατά τις περιόδους αυτές, η X πρέπει να θεωρηθεί ότι ήταν ασφαλισμένη βάσει του AOW. Η κάθε φορά εκ νέου υπαγωγή ενός προσώπου στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης άλλου κράτους μέλους, για σχετικά σύντομες περιόδους, δεν είναι ενδεδειγμένη. Το Svb άσκησε έφεση κατά της απόφασης αυτής.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 4 Κατά την άποψη του Svb, η περίπτωση της X δεν μπορεί να συγκριθεί με τα πραγματικά περιστατικά των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκε η απόφαση Franzen, δεδομένου ότι, στις υποθέσεις αυτές, η σχέση εργασίας, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει εν προκειμένω, δεν είχε διακοπεί. Η σύμβαση προσωρινής απασχόλησης της X έχει ως κύριο χαρακτηριστικό ακριβώς το ότι η εν λόγω σύμβαση θεωρείται ότι λύεται όταν ο εντολέας παύει να κάνει χρήση της παρεχόμενης από τη X εργασίας και η επιχείρηση προσωρινής απασχόλησης παύει να υπέχει υποχρεώσεις έναντι αυτής. Η X δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως πρόσωπο που τελεί σε άδεια ή σε ανεργία. Δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχεία α' και γ', σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004, ώστε να εξομοιωθεί με εργαζόμενο, δεδομένου ότι δεν έχει λάβει παροχές ανεργίας από τις Κάτω Χώρες.

Όσον αφορά τις περιόδους κατά τις οποίες δεν εργαζόταν, η εφαρμοστέα νομοθεσία πρέπει να διαπιστωθεί με βάση το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ε', του κανονισμού 883/2004.

- 5 Η Χ θεωρεί ότι η δραστηριότητά της προσανατολιζόταν εξ ολοκλήρου στις Κάτω Χώρες, έστω και αν κατοικούσε στη Γερμανία. Συνεπώς, είναι σαφές ότι ήταν αδιαλείπτως ασφαλισμένη βάσει του AOW.

Η υπόθεση Y

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 6 Ο Y κατοικεί, με την οικογένειά του, στην Πολωνία. Εργάστηκε στις Κάτω Χώρες, στις 16 Ιουλίου 2007, με ορισμένες διακοπές, δυνάμει διαφόρων ειδών συμβάσεων εργασίας, τις οποίες είχε συνάψει με την ίδια επιχείρηση προσωρινής απασχόλησης όπως η Χ.
- 7 Μεταξύ του Y και της επιχείρησης προσωρινής απασχόλησης συνήφθη σύμβαση προσωρινής απασχόλησης ορισμένου χρόνου διάρκειας οκτώ μηνών με έναρξη ισχύος από τις 20 Ιουλίου 2015. Η σύμβαση περιείχε ρήτρα βάσει της οποίας, σε περίπτωση παύσης της παροχής εργασίας προς τον εντολέα, ο Y όφειλε να αποδεχθεί κατάλληλη εναλλακτική εργασία. Τυχόν άρνησή του θα συνεπαγόταν την πρόωρη λύση της σύμβασης εργασίας.
- 8 Κατά το χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου 2016 έως 7 Φεβρουαρίου 2016, ο Y δεν παρέσχε καμία εργασία. Η μνημονευόμενη στη σκέψη 7 σύμβαση λύθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2015. Από τις 8 Φεβρουαρίου 2016 υφίσταται νέα σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου.
- 9 Με απόφαση της 29ης Μαρτίου 2016, το Svb γνωστοποίησε στον Y ότι δεν δικαιούτο επίδομα τέκνων για τους μήνες Ιανουάριο και Φεβρουάριο του 2016, επειδή δεν εργαζόταν στις Κάτω Χώρες την πρώτη εργάσιμη ημέρα των μηνών αυτών. Από τον Μάρτιο του 2016 λαμβάνει εκ νέου επίδομα τέκνων. Κατόπιν ένστασης του Y, το Svb έκρινε, με απόφαση της 20ής Μαΐου 2016, ότι η σύμβαση προσωρινής απασχόλησης έπαυσε να ισχύει κατά τη διάρκεια της διαμονής του στην Πολωνία, επειδή κατά την εν λόγω περίοδο δεν ήταν πλέον διαθέσιμος προς εργασία.
- 10 Το Rechtbank (πρωτοδικείο) απέρριψε την προσφυγή του Y ως αβάσιμη, κατά κύριο λόγο, επειδή δεν είχε σύμβαση εργασίας σε ισχύ κατά τον μήνα Ιανουάριο του 2016 και κατά την πρώτη εβδομάδα του Φεβρουαρίου του 2016. Δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, βρισκόταν σε άδεια, μετ' αποδοχών ή άνευ. Επιπλέον, δεν υφίσταται ούτε δυσμενής διάκριση λόγω του τόπου κατοικίας ούτε απαγορευμένος περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των προσώπων.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 11 Ο Υ υποστηρίζει ότι η σχέση εργασίας του δεν διακόπηκε. Κατά την περίοδο μεταξύ 1 Ιανουαρίου και 8 Φεβρουαρίου 2016, έλαβε, σε συνεννόηση με τον εργοδότη του, άδεια άνευ αποδοχών. Επικουρικώς, ισχυρίζεται ότι σκοπός του κανονισμού 883/2004 είναι, μεταξύ άλλων, σε περίπτωση διακοπής της εργασίας για χρονικό διάστημα μικρότερο των τριών μηνών, να συνεχίζει να ισχύει η νομοθεσία του τελευταίου κράτους απασχόλησης. Η άρνηση των Κάτω Χωρών να καταβάλουν επίδομα τέκνων συνιστά, μεταξύ άλλων, αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση λόγω του τόπου κατοικίας και του είδους της σχέσης εργασίας, καθώς και αδικαιολόγητο περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας.
- 12 Κατά την άποψη του Svb, οι αποφάσεις του δεν είναι εσφαλμένες. Οι προσωρινά απασχολούμενοι, όπως ακριβώς και οι λοιποί εργαζόμενοι, είναι ασφαλισμένοι, κατ' αρχήν, κατά τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης εργασίας τους. Ωστόσο, η σύμβαση προσωρινής απασχόλησης του Υ λύθηκε εν τοις πράγμασι την 1η Ιανουαρίου 2016. Συνεπώς, ο Υ δεν ήταν ασφαλισμένος μέχρι να συναφθεί η νέα σύμβαση εργασίας του με ημερομηνία 8 Φεβρουαρίου 2016. Επικαλούμενο πάγια νομολογία, το Svb προβάλλει ότι, στο ολλανδικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης που ισχύει για τους κατοίκους ημεδαπής, επί παραδείγματι, στον τομέα των συντάξεων γήρατος και των επιδομάτων τέκνων, είναι αρκούντως δικαιολογημένο να ασφαρίζονται, κατ' αρχήν, μόνον οι κάτοικοι ημεδαπής. Επομένως, δεν υφίσταται απαγορευμένη δυσμενής διάκριση.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 13 Αντικείμενο αντιδικίας αποτελεί το ζήτημα αν η ολλανδική κοινωνική ασφάλιση εφαρμόζεται και στις περιόδους κατά τις οποίες η X και ο Υ δεν εργαζόνταν. Για την επίλυση του ζητήματος αυτού, πρέπει να προσδιοριστεί το κράτος μέλος του οποίου η νομοθεσία είχε εφαρμογή, κατά τη διάρκεια των περιόδων αυτών, στην περίπτωση της X και του Υ, βάσει του κανονισμού 883/2004.
- 14 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 883/2004, τα πρόσωπα στα οποία εφαρμόζεται ο εν λόγω κανονισμός υπόκεινται στη νομοθεσία ενός και μόνον κράτους μέλους. Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού, το πρόσωπο που ασκεί μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος υπόκειται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους [στοιχείο α΄]. Κάθε άλλο πρόσωπο στο οποίο δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των στοιχείων α΄ έως δ΄ υπόκειται στη νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας [στοιχείο ε΄].
- 15 Τίθεται το ζήτημα αν οι καταστάσεις στις οποίες βρίσκονταν η X και ο Υ κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων περιόδων εμπίπτουν στην έννοια της «μισθωτής ή μη μισθωτής δραστηριότητας» κατά το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο α΄, του κανονισμού 883/2004. Κατά το άρθρο 1, στοιχείο α΄, του εν λόγω κανονισμού, στην έννοια αυτή εμπίπτει η δραστηριότητα ή η ισοδύναμη κατάσταση την οποία θεωρεί ως τέτοια η νομοθεσία κοινωνικής ασφάλειας του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η εν λόγω δραστηριότητα ή υφίσταται η ισοδύναμη κατάσταση.

Συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί αν με βάση την ολλανδική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης, οι καταστάσεις στις οποίες βρίσκονταν η X και ο Y κατά τη διάρκεια των επίμαχων χρονικών περιόδων πρέπει να θεωρηθούν ως –ή να εξομοιωθούν προς– μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα.

- 16 Στην περίπτωση της X, οι δραστηριότητες που άσκησε κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων περιόδων δεν μπορούν να θεωρηθούν, όπως προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, ως παροχή εργασίας στο πλαίσιο των οικονομικών συναλλαγών με σκοπό την αποκόμιση εισοδήματος. Ασκώντας τις εν λόγω δραστηριότητες, το οικείο πρόσωπο δεν είναι ασφαλισμένο στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης βάσει της εθνικής νομοθεσίας, οπότε οι δραστηριότητες αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως μισθωτή ή μη μισθωτή δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 883/2004.
- 17 Όσον αφορά την κατάσταση του Y, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η σύμβαση προσωρινής απασχόλησης μεταξύ του Y και της επιχείρησης προσωρινής απασχόλησης λύθηκε την 1η Ιανουαρίου 2016. Συνεπώς, δραστηριότητα στηριζόμενη σε σχέση εργασίας, κατά την έννοια της εθνικής νομοθεσίας, δεν υφίστατο κατά το χρονικό διάστημα από 1 Ιανουαρίου 2016 έως 7 Φεβρουαρίου 2016.
- 18 Ως εκ τούτου, τίθεται το ζήτημα, όσον αφορά τη X και τον Y, αν οι ενδιάμεσες περίοδοι πρέπει να χαρακτηριστούν ως κατάσταση ισοδύναμη προς επαγγελματική δραστηριότητα, την οποία η ολλανδική νομοθεσία κοινωνικής ασφάλισης θεωρεί ως τέτοια. Η άδεια άνευ αποδοχών αποτελεί άδεια που έχει συμφωνηθεί μεταξύ του εργοδότη και του εργαζομένου για ένα μέρος ή για το σύνολο της διάρκειας της σχέσης εργασίας. Ότι πρόκειται για άδεια μπορεί να γίνει δεκτό μόνον αν η σχέση εργασίας διατηρείται σε ισχύ και η υποχρέωση παροχής της εργασίας, καθώς και η υποχρέωση καταβολής αμοιβής, αναβιώνουν μετά τη λήξη της συμφωνηθείσας περιόδου.
- 19 Τόσο στην περίπτωση της X όσο και του Y δεν υφίστατο σχέση εργασίας κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων περιόδων. Ως εκ τούτου, κατά το χρονικό διάστημα αυτό, δεν χαρακτηρίστηκαν ως εργαζόμενοι ούτε επήλθε προσωρινή διακοπή της εργασίας. Κατά συνέπεια, η ολλανδική νομοθεσία κρίθηκε μη εφαρμοστέα βάσει του άρθρου 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο α', του κανονισμού 883/2004.
- 20 Ωστόσο, κατά το αιτούν δικαστήριο, τούτο δεν σημαίνει ότι η εφαρμοστέα στις ενδιάμεσες περιόδους νομοθεσία πρέπει να προσδιοριστεί με βάση το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ε', του κανονισμού 883/2004 (νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας). Το Svb φρονεί, αντιθέτως, ότι η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή, επειδή η X και ο Y έπαυσαν προσωρινά τις επίμαχες δραστηριότητές τους κατά τη διάρκεια των ενδιάμεσων περιόδων. Η συγκεκριμένη διάρκεια των περιόδων αυτών δεν ασκεί επιρροή.

- 21 Στην υπόθεση X, οι διάδικοι και το Rechtbank (πρωτοδικείο) μνημόνευσαν την απόφαση Franzen (C-382/13, EU:C:2015:261). Το Rechtbank (πρωτοδικείο) συνάγει από την τελευταία περίοδο της σκέψης 50 της εν λόγω απόφασης ότι όποιος ασκεί δραστηριότητα σε ένα μόνον κράτος μέλος εξακολουθεί να υπόκειται στη νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους, ακόμη και σε περίπτωση ανυπαρξίας αδιάλειπτης σχέσης εργασίας μεταξύ του εργοδότη και του εργαζομένου.
- 22 Το Svb μνημονεύει, αντιθέτως, τις εκτιμήσεις του Δικαστηρίου στις σκέψεις 51 και 52 της απόφασης Franzen (C-382/13, EU:C:2015:261) σχετικά με την εφαρμογή της νομοθεσίας του κράτους κατοικίας.
- 23 Εξάλλου, οι διατάξεις του τίτλου II του κανονισμού 883/2004 αποτελούν ένα ολοκληρωμένο και ομοιόμορφο σύστημα κανόνων σύγκρουσης νόμων. Οι διατάξεις αυτές δεν αποσκοπούν μόνο στην αποφυγή της ταυτόχρονης εφαρμογής πολλών εθνικών νομοθεσιών, αλλά και στην αποτροπή του ενδεχομένου τα υπαγόμενα στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού πρόσωπα να στερούνται προστασίας σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης λόγω έλλειψης οποιασδήποτε εφαρμοστέας νομοθεσίας (απόφαση της 8ης Μαΐου 2019, SF, C-631/17, EU:C:2019:381, σκέψη 33). Το άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 883/2004 εφαρμόζεται σε όλα τα πρόσωπα που δεν εμπίπτουν στα στοιχεία α΄ έως δ΄ του εν λόγω κανονισμού και όχι μόνο στα πρόσωπα που είναι ανεπάγγελτα.
- 24 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, από την ανωτέρω νομολογία προκύπτει ότι τα πρόσωπα που εργάζονται συνήθως σε ένα κράτος μέλος εμπίπτουν στο άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο α΄, του κανονισμού 883/2004, εφόσον δεν έχουν παύσει οριστικά ή προσωρινά τη δραστηριότητά τους. Το αν εξακολουθεί να υφίσταται σχέση εργασίας δεν φαίνεται να έχει καθοριστική σημασία. Το γεγονός ότι στο άρθρο 11, παράγραφος 3, στοιχείο ε΄, του κανονισμού 883/2004 προβλέπεται διακριτός κανόνας σύγκρουσης νόμων για τις περιπτώσεις που δεν εμπίπτουν στα στοιχεία α΄ έως δ΄ της εν λόγω διάταξης δεν αναιρεί το συμπέρασμα αυτό. Ωστόσο, σε περίπτωση παύσης, έστω και προσωρινής, της δραστηριότητας, εφαρμόζεται η νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας.
- 25 Επιπλέον, το αιτούν δικαστήριο συνάγει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Σεπτεμβρίου 2019, Van den Berg κ.λπ. (C-95/18 και C-96/18, EU:C:2019:76), ότι οι Κάτω Χώρες, ως κράτος απασχόλησης, δεν υποχρεούνται να ασφαλίζουν στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης εργαζόμενο, ο οποίος είναι κάτοικος άλλου κράτους μέλους, κατά τη διάρκεια των περιόδων κατά τις οποίες αυτός υπόκειται, βάσει του τίτλου II του κανονισμού 883/2004, στη νομοθεσία του κράτους κατοικίας.
- 26 Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, δεν είναι εξαρχής σαφές πώς πρέπει να ερμηνευθούν και να εφαρμοστούν οι ανωτέρω αρχές στις περιπτώσεις προσωρινής απασχόλησης με διακοπές. Ειδικότερα, τίθεται το ζήτημα ποιοι είναι

οι κρίσιμοι παράγοντες βάσει των οποίων μπορεί να κρίνεται, στις περιπτώσεις προσωρινής απασχόλησης με διακοπές, κατά πόσον υφίσταται προσωρινή παύση της δραστηριότητας. Ενδεχομένως, μπορεί να τεθεί ένας γενικός κανόνας όσον αφορά το ζήτημα πόσος χρόνος πρέπει να παρέλθει για να θεωρηθεί –υπό την επιφύλαξη ενδεχομένων ενδείξεων περί του αντιθέτου– ότι εργαζόμενος, ο οποίος δεν έχει πλέον σύμβαση εργασίας σε ισχύ, έχει παύσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος απασχόλησης.

- 27 Στην περίπτωση της X, είναι σημαντικό ότι ήταν πάντοτε επικεντρωμένη στην ολλανδική αγορά εργασίας. Λαμβανομένης υπόψη της σκέψης 50 της απόφασης Franzen (C-382/13), τούτο θα μπορούσε να δικαιολογήσει την εκτίμηση ότι η X υπόκειτο αδιαλείπτως στην ολλανδική νομοθεσία, δεδομένου ότι δεν έπαυσε πραγματικά την επαγγελματική της δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες. Θα μπορούσε επίσης να ασκεί επιρροή το ότι η X προδήλως δεν διέκοψε οικειοθελώς την προσωρινή απασχόλησή της.
- 28 Εντούτοις, τίθεται το ζήτημα μήπως, ακόμη και υπό περιστάσεις όπως αυτές στην περίπτωση της X, προκύπτει, σε ορισμένο χρονικό σημείο, μια κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας υφίσταται προσωρινή παύση της δραστηριότητας, με αποτέλεσμα να έχει εφαρμογή στην περίπτωση της X η νομοθεσία του κράτους κατοικίας.
- 29 Κατά μία άλλη δυνατή προσέγγιση, η οποία υποστηρίζεται από το Svb και στηρίζεται στη σκέψη 51 της απόφασης Franzen (C-382/13), όταν ένα πρόσωπο σε ορισμένη χρονική περίοδο δεν ασκεί καμία δραστηριότητα που του αποφέρει εισόδημα και δεν έχει ενεργή σχέση εργασίας, το πρόσωπο αυτό υπόκειται εξαρχής στη νομοθεσία του κράτους κατοικίας, έστω και αν η δραστηριότητα στις Κάτω Χώρες δεν έχει παύσει οριστικά. Μοναδική εξαίρεση αποτελεί η περίπτωση κατά την οποία το εν λόγω πρόσωπο λαμβάνει παροχή σε χρήμα κατά την έννοια του άρθρου 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 883/2004.
- 30 Το πλεονέκτημα της ανωτέρω άποψης είναι ότι η εφαρμοστέα νομοθεσία μπορεί να προσδιοριστεί αμέσως και όχι κατόπιν εκ των υστέρων εξέτασης. Η εν λόγω εξέταση ενέχει, εξ ορισμού, αβεβαιότητα, ιδίως όταν δεν υφίσταται πλέον σχέση εργασίας.
- 31 Το μειονέκτημα της άποψης αυτής είναι ότι η ισχύουσα νομοθεσία μπορεί συχνά να τροποποιείται, πράγμα που μπορεί να εμποδίζει τους εργαζομένους να ασκούν εργασία διασυννοριακά υπό καθεστώς προσωρινής απασχόλησης.
- 32 Η κατάσταση του Y αποτελεί τυπικό παράδειγμα της κατάστασης στην οποία βρίσκονται πολλοί διακινούμενοι εργαζόμενοι που δραστηριοποιούνται στις Κάτω Χώρες. Το ζήτημα που τίθεται είναι ποια επιρροή ασκεί τούτο στον προσδιορισμό της εφαρμοστέας στην περίπτωσή τους νομοθεσίας.